

Teplýšovický občasník

občasník

vydává Obec Teplýšovice

3. číslo roku 2012

30. září 2012

Informační plátek pro Teplýšovice, Čeňovice, Humenec, Kochánov, Smilov, Zálesí

Slovo starosty

Vážení spoluobčané,
v únorovém čísle Teplýšovického občasníku, tedy v podstatě nedlouho po vstupu do nového hospodářského roku, jsem využil prostoru v obecním periodiku, abych několika větami popsal principy, které mají přímý vliv na pozitivní **proměny** naší obce. Vyzdvihl jsem investice do bydlení, které jsou výhradně a především zásluhou Vás občanů. Popsal jsem ve zkratce roli obce a její nezastupitelnost ve smyslu realizace a zajištění tzv. udržitelného rozvoje. Zmínil jsem vlastníky

a provozovatele veřejné infrastruktury s tím, abychom se společně připravili na zdárné provedení rekonstrukce poměrně značné části distribuční energetické sítě v intravilánu Teplýšovic. Mimochodem tuto akci jsme společně zvládli bez výrazných problémů, za což je třeba poděkovat jak zhotoviteli, tak všem těm, kterých se stavba bezprostředně dotkla.

Od té doby uplynulo sedm měsíců a rok se přehoupl do podzimu. Mnohé se za tu dobu změnilo. Když zůstanu u stavebních aktivit a třeba jen virtuálně projdu našimi vesnicemi, není možné si nevšimnout, že jsme se rozrostli několik nových rodinných domů. Letos se jich již kolaudovalo, resp. je reálný předpoklad, že se do konce roku bude kolaudovat celkem osm. Stejně tak není možné si nevšimnout, že v průběhu léta jste jako vlastníci svých nemovitostí zrealizovali řadu oprav a úprav, ať už to jsou nové střechy, fasády, ploty nebo úpravy příslušenství k domům jako dvory či zahrádky. Bez ohledu na jejich rozsah či finanční náročnost jsou to vesměs počiny, které přispívají k rozvoji a zvelebení celé obce. Nejen za sebe, ale jistě za všechny představitele chci Vám občanům za tyto aktivity skutečně poděkovat. Zásadně se tak podílíte na rozvoji naší malé obce. Říkám malé, ale neodpustím si zmínit ten fakt, že od 1. 1. 2012 do dnešního dne se zvýšil počet obyvatel podle statistických údajů ze 424 na 467. Mimochodem to je trend posledních tří let.

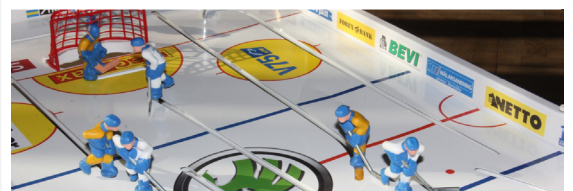
Že se obec rozrůstá, přibývá nově příchozích obyvatel, rodí se do ní nová generace, je dobrá vizitka pro nás všechny. Sice to vyžaduje vyšší nároky na zajištění jejího provozu, ale na druhou stranu stoupající počet obyvatel přivádí o poznání vyšší příjmy do společné kasy. Tady bych chtěl zmínit pozitivní vliv na příjmy z tak zvaného rozpočtového určení daní (RUD). Od 1. 1. 2013 bude platná novela tohoto zákona, která upraví daňovou výtěžnost na obyvatele pro obce z přerozdělovaných peněz, tj. ze sdílených daní, ze státního rozpočtu do obecních pokladen. Konkrétně pro Teplýšovice to znamená, že při současném počtu obyvatel by tyto příjmy měly vzrůst o cca 1,6 mil. Kč. To však za předpokladu, kdy bude národní hospodářství v dobré kondici. Jsme si ve vedení obcí samozřejmě vědomi stále vzestupné tendence ze státu převádět na nás vyšší a vyšší nároky a požadavky na výdajové strany obecních rozpočtů, přesto díky vyššímu počtu obyvatel si můžeme reálně přijít k vyšším příjmům. Jsme si na obcích vědomi, že právě národní hospodářství včetně unijního není právě v rozpuku, ale v depresi, přesto systém je nastaven a věříme v lepší časy.

Počet obyvatel je jen jeden z přímých atributů ovlivňující příjmy obce. Dalším s přímým vlivem na RUD je atribut počtu dětí umístěných do (pokračování na str. 2)

Český pohár ve stolním hokeji měl premiéru v Teplýšovicích

V sobotu 22. 9. se stolní hokejisté utkali v nové sezóně 2012/2013 v 1. kole Českého poháru, který se konal poprvé v historii v sokolovně v Teplýšovicích. Turnaje se zúčastnilo celkem 66 hráčů, 63 bylo z celé republiky, zbylí tři hráči byli z německého klubu Satyrion Berlín. Vítězství si odnesl Lukáš Turoň z klubu THC Třinec, na druhém místě se umístil Michal Hvižd' z THC Stiga Elites a na třetím místě skončil Zdeněk Matoušek ml. z HCS Žabka Praha. Turnaj pořádal domácí klub THC Javorové listy Teplýšovice, jeho nejlepším hráčem byl na 40. místě Pavel Pohořalý.

Na snímku dole je vítěz turnaje Lukáš Turoň, na snímku nahoře je pohled na hráče v zápalu boje. Více se dozvíte na str. 3. pg

předškolních a školních zařízení zřizovaných obcemi na jejich správních území. Jistě si mnozí vzpomenete na komplikovanou situaci kolem udržitelnosti naší základní školy. Zhruba někdy před devíti lety z čista jasna začala éra, kdy nebyla všeobecná vůle toto regionálně významné školní zařízení držet v chodu. Ještě několik následujících let musela, de-facto tento stav trvá dodnes, příslušná teplýšovická zastupitelstva obhajovat smysluplnost a nezastupitelnost školního institutu v naší obci. Nehodlám zpětně tuto problematiku nyní analyzovat, vše bylo mnohokrát řečeno, prodiskutováno a popsáno. Chci však sdělit neoddiskutovatelný fakt, kdy existence školních a předškolních zařízení na území daných obcí, v přímé souvislosti s jejich naplněností povyšuje koeficient přepočtu a zvýhodňuje tak daňovou výměrnost. Tedy i naši. Ano, máme s touto občanskou vybaveností své starosti, vyžaduje své provozní náklady, vyžaduje každoroční investice do oprav budov, jejich vybavení, zařízení, ale vedle reprezentativního efektu nám generuje příjmy a to nejen ty daňové. Už jen jako vsuvku bych zmínil skutečnost, že školní rok 2012-2013 zahájila základní škola s počtem žáků dvacet sedm, z toho šest prvňáčků. To je velmi dobrá zpráva. K úplné naplněnosti nám schází pět dětí. Je vidět, že vlastní neutuchající prací si škola získává zpět kredit, který jí právem náleží. Mateřská škola, pro úplnost informací, je obrazně řečeno naplněna po strop a dochází do ní plný počet dětí, což je padesát jedna. Nezbyvá než mít z těchto faktů jen radost vedle pocitu zadostiučinění, že opakovaně vynakládané úsilí a finanční prostředky nejdou na tomto úseku vykonávání samostatné působnosti obce vnívat, ba naopak zdvihají její kredit o stupínek výše. Jsme pevně zakotveni ve společenství takových obcí, které umí provozovat regionální školství na venkově, a to je při současných poměrech v republice, v resortu školství mimořádně vybraná společnost.

Když jsem se dotkl „sortování“ obcí, musím zmínit členství v další společnosti a to zavedené na krajské úrovni. I letos jsme se zařadili do vybrané společnosti obcí, které dosáhly ocenění v rámci soutěže o Vesnici roku 2012 a navázali jsme tak na krajský a nakonec i celostátní úspěch v té samé soutěži v minulém roce. Teplýšovická prezentace zaujala hodnotící komisi prací mládeže až do té míry, že ji ohodnotila Bílou stuhou. S místostarostou jsme měli tu čest si ji přebrat na červencovém slavnostním vyhlášení v Kamýku nad Vltavou. Úspěch tohoto typu a příležitost být přítomen podobnému slavnostnímu ceremoniálu, kdy se obci a jejím občanům uděluje jakékoli ocenění, rozhodně patří k těm mimořádným a zároveň nezapomenutelným okamžikům. Vedle vydobyté prestiže jakou je jistě zviditelnění Teplýšovic ve Středočeském kraji, vedle symbolu Bílé stuhy, který nám současně dává výsadní právo se jím veřejně prokazovat a prezentovat, získala obec finanční dotaci ve výši šest set tisíc korun českých. Zastupitelstvo v příštím roce s dotací jistě naloží dle zásad řádného hospodáře s cílem zvelebit stávající majetek či pořídit nový.

Zmínkou o dosaženém úspěchu přecházím od materiálních proměn v naší obci, i když veškeré nemohu vzhledem k jejich četnosti v poměru k tomuto vyčleněnému prostoru popsat, plynule k těm změnám či událostem spíše společenského charakteru. Na správním území se od února udála řada kulturních akcí a do konce roku se jich jistě ještě celá řada bude konat. V tomto okamžiku bych chtěl věnovat pár slov události, která zasáhla bezprostředně celé území naší obce a snad až na výjimky každého občana. Mám na mysli připomenutí si prvních historických záznamů, které byly o Teplýšovicích zavedeny v roce 1352 a o Čeňovicích v roce 1381. Na sklonku minulého roku, když se zastupitelé tyto historické mezníky rozhodli společně se svými spoluobčany oslavit, bylo zřejmé, že před námi stojí úkol s vysoko nastavenou laťkou, kterou bude třeba přeskocit. Navíc byl úkol současně umocněn záměrem při té příležitosti svolat sraz rodáků. Že se tak mělo stát po padesáti jedna letech, tak to tu pomyslnou laťku zdvihlo možná ještě o metr. S pocitem odpovědnosti, ve víru běžného zajišťování chodu obce a úřadu, s vědomím zajištění naplánovaných investic a s pocitem stoupajícího obecného očekávání na výsledek se pomalu, ale jistě rodila akce nestandardního rozsahu na naše běžné poměry. Jen díky zápalu pro věc, díky týmu organizátorů a jejich neúnavným pomocníkům se nakonec podle obecného mínění podařilo se ctí a grácií oslavit tak významná jubilea a zároveň uspokojit početnou řadu účastníků oslav, zejména sezvaných rodáků. Nelze všechny ty, kteří se zasloužili o organizaci a související program vyjmenovat už jen z toho důvodu, že by se na někoho nedopatřením zapomnělo. Takové chyby bych se skutečně dopustil nerad. Lze však konstatovat, že vedle nakouknutí do minulosti, vedle příjemné zábavy, četných setkání kamarádů a přátel mnohdy i po mnoha letech, vedle mimořádné účasti přízně paní Lenky Podhajské, rodačky a slavné osobnosti z Teplýšovic vznikl, a zde musím uvést díky panu místostarostovi a několika jeho přispívatelům, významný fotografický materiál. Díky tomuto počínání jsme společně dostali příležitost posoudit reálné proměny našich vesnic ve správním území a to v konkrétním čase. Vznikl tak materiál, na který ještě nyní dostáváme kladné ohlasy. Právě pozitivní odezva vyvolala u zastupitelů myšlenku, vytvořit ucelený soubor fotografií v nějakém přijatelném formátu, jenž by umožnil distribuci směrem k širší veřejnosti. Poděkování je ovšem třeba vyslovit také všem návštěvníkům akce, kteří vynaložené úsilí podpořili svou četnou účastí, byť slavnosti trvaly téměř dva dny.

Proměny naší obce v roce 2012. Na tomto tématu jsem prvoplánově hodlal postavit svůj příspěvek. Nepopsal jsem jej však v takovém rozsahu, jak bylo původním záměrem. Důvodem není jen omezený vyčleněný prostor v tomto čísle občasníku. Čím více vnímáme proměny, které považujeme za pozitivní, tím více sledujeme nedostatky, které jsou s pozitivními změnami v ostrém kontrastu. Je řada věcí kolem nás, které další proměny vyžadují. Zjištění je tedy takové - letos se ve skutečnosti podařil jen zlomek toho, co nás v budoucnu ještě čeká. Přesto lze konstatovat, že vytýčené úkoly pro tento rok jsou téměř naplněny. Uvidíme, které nově naplánované proměny se podaří realizovat v roce následujícím. Budeme o to společně opět usilovat.

Josef Škvor, starosta

Český pohár ve stolním hokeji v Teplýšovicích

Náš klub stolního hokeje oslavil letos desáté výročí svého založení. Oslavy žádné neproběhly, ale přesto jsme dostali překvapivý dárek. Podařilo se nám poprvé v historii uspořádat turnaj Českého poháru přímo v Teplýšovicích. Zpočátku budilo toto rozhodnutí nedůvěru i u některých hráčů z klubů po celé republice, ale všechny obavy se nám podařilo zažehnat obratnou diplomacií. Nakonec zůstala obava jediná – zda jsme my sami schopni tento turnaj uspořádat se ctí. Snažili jsme se vše předem připravit a hlavně domluvit se s důležitými partnery na domácím poli – se Sokolem a obcí. Jednání dopadla na výbornou. Sokol nám vyšel vstříc v tom, že nám půjčil sokolovnu zadarmo, vlastně jenom „za úklid“. Obec nám přispěla na ceny pro nejlepší hráče. Oběma tak patří velký dík za to, že jsme na uspořádání turnaje nemuseli tolik doplácet.

Nyní již bylo na nás, abychom se postarali o zbytek. Pavel Pohořalý zařídil odvoz hokejových hřišť z Prahy do Teplýšovic. Dva dny před turnajem začal úklid sokolovny, příprava stolů na hřiště, příprava zázemí pro hráče a spousta dalších drobných a důležitých prací. S ozvučením sálu nám pomohla aparatura skupiny LemRoucha a Jirka Pessr, který ji zprovoznil, takže musíme poděkovat i jemu.

V sobotu 22. září ráno v 8 hodin se již začali sjíždět hráči z celé republiky. Jako první přijeli hráči z Třince, ale brzo již přijeli další a sokolovna tak vřela čilým ruchem. Pro hráče bylo připraveno celkem 32 stolů s hřišti a vše mohlo začít. Nakonec se zaregistrovalo celkem 66 hráčů z Třince až po Cheb, ale měli jsme i mezinárodní účast – turnaj absolvovali tři hráči z německého klubu Satyrion Berlín. Nesmíme však zapomenout na hráče z domácího klubu THC Javorové listy Teplýšovice, kterých bylo na turnaji celkem 13.

Vítězství si odnesl Lukáš Turoň z klubu THC Třinec, na druhém místě se umístil Michal Hvižd z THC Stiga Elites a na třetím místě skončil Zdeněk Matoušek ml. z HCS Žabka Praha. Nejlepším naším hráčem byl na 40. místě Pavel Pohořalý. Celkové výsledky si můžete prohlédnout na webových stránkách České asociace Stiga Game – www.stolnihokej.cz. Co však bylo pro nás důležité, byla zpětná vazba od přítomných hráčů a funkcionářů asociace. Všichni si chválili kvalitně připravený turnaj a pohodovou atmosféru. Jejich slova jsou pro nás povzbuzením pro to, abychom se příští rok opět ucházeli o pořadatelství. Závěrem bych chtěl poděkovat všem členům našeho klubu, kteří se podíleli na organizaci turnaje a pracovali v jeho zázemí.

pg

Foto: mk

Poděkování

Ráda bych touto cestou upřímně poděkovala všem, kteří se podíleli na organizování setkání rodáků, které se konalo v pátek 17. srpna a v sobotu 18. srpna t. r. u nás v Teplýšovicích.

Podle mnoha reakcí se akce, její průběh a program, velmi líbila. Setkání ocenili především naši rodiče, kteří si po letech mohli společně popovídat a zavzpomínat na dětství a dospívání se svými vrstevníky. Strávili tak nejen velice příjemný páteční večer v místní sokolovně, ale i zábavný sobotní den na fotbalovém hřišti.

Jsem přesvědčená, že nejen mě, ale i ostatní nadchla poutavá výstava dobových a současných fotografií. Výstavní místnost byla stále beznadějně plná, neboť všichni si detailně prohlíželi jednotlivé fotografie a diskutovali nad nimi. Však kdo by se nechtěl najít na snímcích, které se datují převážně do minulého století. Pro pamětníky nebyl určitě problém rozpoznat osoby i místa na starých fotografiích, ale pro moji generaci to byly mnohdy neřešitelné rébusy.

I přes veškeré komplikace, stresové situace při přípravě a realizaci celé akce, časové náročnosti, bych Vás, všechny organizátory, chtěla ubezpečit, že Vaše práce, úsilí a odhodlání stálo za to.

I. Schwarzová

Foto: mk

Podzimní a zimní zvonění v Čeňovicích

28. října - 12.00 hod. - Vznik samostatného Československa (1918)

28. října ve 21.00 hod. - Zvony míru (200 úderů zvonu)

17. listopadu - 12.00 hod. - Den boje studentů za svobodu a demokracii

1. prosince - 18.00 hod. - Slavnostní rozsvícení adventního stromu v Čeňovicích

24. prosince - 12.00 hod. - Štědrý den

25. prosince - 12.00 hod. - Boží hod vánoční

26. prosince - 12.00 hod. - Svatý Štěpán

1. ledna 2013 - 00.00 hod. - Vítání nového roku – přijďte si také zazvonit

1. ledna 2013 - 12.00 hod. - Novoroční zvonění

mk

Co mě velice potěšilo?

Sraz rodáků a Teplýšovické slavnosti máme za sebou, ale nedá mi to, abych se s Vámi nepodělila o několik velice příjemných chvil a reakcí ze strany Vás občanů Teplýšovic.

Každý, kdo navštívil výstavu v sokolovně, měl možnost podepsat se do Obecní kroniky nebo dokonce připsat věnování či co v daném okamžiku kdo cítil. V kronice se mi tak sešlo neuvěřitelných bezmála 300 podpisů. Vaše reakce na dobovou světličku předčily má veškerá očekávání a já Vám za ně alespoň touto cestou moc děkuji.

Na sraz rodáků se mi podařilo sehnat vnučku herečky Lenky Podhajské (vl. jm. Magdalény Podroužkové) paní Andreu Kratinovou, která nejen že přijala naše pozvání a přijela až ze Zlína, ale přemluvila i svou sestru Lenku a malou Kamilku, pravnučku krásné herečky.

Pár dní po slavnostech jsem od Andrey Kratinové obdržela velice milý email a myslím, že potěší Vás všechny.

Cituji „Setkání bylo pro mne, mou sestru Lenku a její dcerku Kamilku velice příjemné. Dokonce se mi podařilo dosadit do chybějícího článku mého života další dílek. Děkuji za to a těším se na opětovné setkání s Vámi a s milými lidmi z Teplýšovic. Andrea Kratinová“

Renáta Procházková

Foto: František Páv

Čtení z kroniky

1. světová válka a její dopad na obyvatele Teplýšovic

V dnešním čísle bych Vám ráda přiblížila období 1. světové války a její dopad na zdejší obyvatele. Přiměla mě k tomu kompletní rekonstrukce pomníku v Teplýšovicích a názory občanů na stavbu jako takovou. Jednomu se stavba líbí, druhému připadá příliš robustní a třetímu budou scházet kolem pomníku macešky. Důležité ale je, že se pomník dočkal zasloužené rekonstrukce a spíše než kritizovat jeho dnešní podobu by stálo za to, připomenout si tolik chmurné období a vzdát čest a památku padlým občanům z Teplýšovic a Humence.

1. světová válka měla mnohem větší dopad na doposud klidně žijící národ a zasáhla svou krutostí český lid mnohem více, než by se zdálo. Z mého pohledu je této válce věnovaná mnohem menší pozornost, než by si zasloužila a je zastíněna 2. světovou válkou.

Stačí si jen přečíst jména padlých a zjistíme, že leckdy rodina přišla nejen o otce, ale i o všechny syny. Jen stěží si dnes dovedeme představit tyto rodinné tragédie, jejichž stín smrti bude žít s danou rodinou ještě několik generací.

Pojďme se podívat, jak ona chmurná doba zasáhla počínaje rokem 1914 Teplýšovice a Humenec. Zpráva o zavraždění následníka trůnu Františka Ferdinanda D'Este s jeho chotí v Sarajevu dorazila do naší obce hned druhého dne, tedy 29. června 1914. Jedni okamžitě z této zprávy usuzovali, že bude válka, zatímco druzí věřili, že starý císař Franz Josef toto nepřipustí. Jak se zklamali! Po kratičké době zdánlivého klidu byla dne 26. července 1914 vypovězena Srbsku válka.

Vyhlášky povolávající vojíny k plukům, byly rozváženy auty a povozy a dopravovány do všech obcí. V Teplýšovicích byla teplá letní neděle, kdy byla vyhláška vyvěšena. Všude nastalo vzrušení a ti, co měli narukovat, se připravovali k odchodu. V rodinách jejich ozval se pláč a smutek. Mnozí se uklidňovali nadějí, že válka dlouho nepotrvá a že vojíni se brzy navrátí domů. A opět přišlo zklamání. To byl ale jen počátek k dlouhé a hrozné světové válce a k velikým strastem spojeným s ní. Čím déle se válka prodlužovala, tím větší bída nastávala a to zvláště těm, kdo nevladli pozemky. Potraviny a jiné životní potřeby stále podražovaly. Častými odvody ve vsi ubývalo mužů a tím i pracovních sil a tak nezbylo, než aby pole obdělávaly ženy a děti. Často vypomáhali i starci. Ve válce a ještě nějaký čas po jejím ukončení byly všechny potraviny odměřeny a přidělovány na osobu úřady. Jednalo se buď o lístky, nebo poukázky. Na mouku byly moučkenky, na cukr cukřenky, na chléb chleбенky a podobně. Příděly byly velmi malé a často, hlavně děti, trpěly podvýživou. Nedostatek potravin byl zvláště ve městech a tak často přicházeli lidé z měst s batohy do vsi a kupovali, co mohli. Všeho ubývalo více a více, nastalo tak záhy období nesnesitelné, kdy žel někteří obohacovali se na úkor ostatních nasazením neskutečných cen. Brzy musely zasáhnout úřady a všem obchodníkům byla nařízena maximální cena. Obec musela odevzdávat obilí a dobytek a pokud neplnila, bylo často lidem toto zabavováno. Hospodáři schovávali pracně nabyté zásoby, aby sami měli dostatek. Tu přicházeli do obce vojenské a četnické rekvizice a co kde našli, tak zabavili. K tomu všemu se stále častěji vybíralo na „různé“ formou sbírek.

Na frontě zatím zuřila krvavá válka. Kdo z vojínů mohl, dal se zajati nebo sám přešel k nepříteli, kde postupně založili legie a bojovali proti nenáviděné říši. Četné popravy našich lidí na frontách a ve věznicích měly zastrašit lid, který všude veřejně proklínal Habsburky a jejich přísluhovačské strůjce války. Hned z počátku války byli čeští vojáci posíláni do boje v prvních řadách, aby zaplatili daň krve. Tak jen za rok, do konce srpna 1915, padlo v naší obci 13 mužů, 10 jich bylo zraněno, 6 zajato a 2 muži byli pohřešováni.

Po čtyřech dlouhých a krvavých létech, blížil se pomalu konec války. Každý den očekávali občané Teplýšovic a Humence na noviny z bojiště a z každého postupu spojenců jevilí velikou radost. A co teprve, když dne 28. října 1918 nastal v Praze převrat a tato zpráva se hned druhého dne roznesla nejen naší obcí, ale celým okolím. Z domů, kde byly prodejny tabáku, okamžitě zmizeli rakouští orlové a všude začal panovat klid. V celé naší obci nebylo třeba hlídat pořádek, protože jej nikdo neporušoval. Všechny blažilo vědomí, že válka je u konce a že jsme samostatní a svobodní.

Zanedlouho začali z italské fronty přijíždět vojáci a v rodinách nastalo radostné shledání se synem či otcem. Bohužel ne v každé rodině zavládlo štěstí. V mnoha rodinách oplakávali otce či syny, kteří padli nebo útrapami vojenskými zemřeli.

(pokračování na str. 5)

Padlí či zemřelí v 1. světové válce z Teplýšovic

Drábek Václav	zemřel ve věku	27 let r. 1918
Horák František	"	28 let r. 1919
Kladiva Fr.	"	24 let r. 1918
Klika Fr.	"	45 let r. 1917
Kovář Břetislav	"	23 let r. 1915
Kyselka Čeněk	"	31 let r. 1915
Kyselka Václav	"	24 let r. 1917
Kyselka Fr.	"	59 let r. 1914
Kyselka Jan	"	27 let r. 1914
Kyselka Václav	"	25 let r. 1918
Novotný Ant.	"	33 let r. 1914
Pecka Ant.	"	27 let r. 1914
Pecka Fr.	"	39 let r. 1918
Sobotka Fr.	"	41 let r. 1915
Studený Josef	"	23 let r. 1915
Tomas Ant.	"	30 let r. 1915
Tomas Fr.	"	20 let r. 1916
Tomas Jan	"	28 let r. 1914
Vašíček Ant.	"	26 let r. 1914
Veleba Fr.	"	45 let r. 1916
Vnouček Matěj	"	23 let r. 1915

Padlí či zemřelí ze Zálesí

Fliegr Antonín	zemřel ve věku	22 let
Fliegr Fr.	"	24 let

Padlí či zemřelí v 1. světové válce z Humence

Dub Josef	zemřel ve věku	27 let r. 1915
Karafiát Fr.	"	37 let r. 1915
Maleček Ant.	"	31 let r. 1916
Pohořelý Fr.	"	32 let r. 1915
Pohořelý Karel	"	27 let r. 1915
Pohořelý Václav	"	20 let r. 1915
Sahula Jindřich	"	29 let r. 1914

Legionáři z Teplýšovic

Drábek Václav	Drábek Jan
Studený Jan	Novotný Václav
Dřízal Václav	Strachota Václav
Podroužek Karel	Tomas Josef
Kyselka Josef	Sahula Jindřich
Čuřík František	

Maleček z Humence
A Pivoňka Josef ze Zálesí

Padlí či zemřelí v 1. světové válce z Čeňovic

František Jenčík	zemřel ve věku	33 let r. 1916
Jan Křeček	"	24 let r. 1915
Jan Matoušek	"	35 let r. 1918
Václav Matoušek	"	32 let r. 1917
Antonín Nesvorný		
Josef Ottl	"	21 let r. 1915
Josef Pěnkava	"	23 let r. 1915
Josef Pessr	"	24 let r. 1914
Josef Provazník	"	43 let r. 1915
Antonín Remek	"	36 let r. 1918

Legionáři, údajně všichni padlí v Itálii

Na čest jejich památce byl pak v Teplýšovicích dne 13. září 1925 odhalen pomník padlým hrdinům z 1. světové války. Sbor dobrovolných hasičů za přispění obce a občanstva jej tehdy postavil za 8 416 Kč.

Slavnosti se zúčastnili členové Sboru dobrovolných hasičů z Teplýšovic a z Věřic, legionáři v počtu 9 osob, Pražští ostrostřelci v počtu 17 osob, Sokolové a snad všichni občané Teplýšovic. Slavnostní řeč pronesl starosta hasičského sboru František Mládek, František Kubásek rolník z Václavic, za legie promluvil ruský legionář Sach a za Sokol učitel Alois M...(špatně čitelné).

Čestný diplom byl odevzdán rodičům padlého legionáře Václava Drábka z Teplýšovic v tomto textu: Diplom Čestné uznání věnuje ministerstvo národní obrany Václavu Drábkovi padlému v Itálii v září 1918. Slavnost ukončil starosta obce Antonín Sobotka poděkováním.

Od chvíle, kdy byl tento pomník odhalen, uteklo celých dlouhých 87 let. Za ta léta prošel několika obměnami a jak jsem již napsala, v letošním roce se dočkal rozsáhlé rekonstrukce s finančním nákladem 279 667 Kč, přičemž část prostředků ve výši 182 000 Kč tvoří dotace přidělená **Ministerstvem obrany ČR.**

Ministerstvo obrany
České republiky

Nezapomeňme proto, za jakým účelem byl tehdy pomník postaven, a vzdejme všichni čest památce padlým hrdinům. Zaslouží si to oni samotní i jejich rodiny, které zde stále žijí mezi námi.

Renáta Procházková, kronikářka

Pomník a jeho okolí – foceno během rekonstrukce dne 22. 9. 2012

Foto:mk

Začal nový školní rok!

Prázdniny utekly a my tu máme zase nový školní rok a s ním přicházejí do základní a mateřské školy nové děti, nové akce, nové povinnosti a spousta nových zážitků, o které se na těchto stránkách i v tomto školním roce s Vámi rádi podělíme.

V letošním školním roce jsme opět slavnostně přijímali 10 žáků do Cechu teplýšovických školáků a pasovali na školáky 6 nových prvňáčků (viz foto).

I v tomto školním roce máme naplánováno spousta akcí, nápadů a plánů.

Jednou z nejbližších je naše exkurze do České televize a výlet parníkem po Vltavě. Na tento výlet jsme přizvali i ZŠ a MŠ Petroupim Archa. Všichni jsme už teď napjatí, co nás tam čeká.

Rádi bychom Vás také pozvali na předvánoční jarmark spojený s rozsvěcením vánočního stromu na návsi. Společně s dětmi z mateřské školy a ZUŠ J. Suka Benešov oslavíme přicházející advent vánočním vystoupením a připravíme pro Vás zase spousta výrobků a dárečků.

Takže nezapomeňte: 29. 11. 2012 v 15.30 na návsi v Teplýšovicích!

V tomto školním roce nás čeká také rozsáhlá rekonstrukce budovy ZŠ, která příští kalendářní rok oslaví 130 let od svého vzniku. Rekonstrukce zasáhne celou budovu – výměnu oken, zateplení fasády, nové automatické topení. Bude-li vše probíhat dle plánu, slavnostní otevření opravené školy by mohlo být realizováno na počátku příštího školního roku 2013/2014. Ale to již předjímáme...

Žáci ZŠ, děti MŠ Teplýšovice a ZUŠ J. Suka Benešov

Vás

srdečně zvou na vánoční jarmark spojený s vystoupením a rozsvěcením vánočního stromu, který se koná

ve čtvrtek
29.11.2012 od 15.30hod.
na návsi před budovou OÚ Teplýšovice

V nabídce: adventní výrobky a příjemné občerstvení.

DVOUTRÍDNÍ ZÁKLADNÍ ŠKOLA TEPLÝŠOVICE (statistika)

Minimální počet dětí v ZŠ 24

Maximální počet dětí v ZŠ 32

Současný počet dětí v ZŠ 26

Rozložení dětí dle tříd:

1. Třída	6 dětí
2. Třída	6 dětí
3. Třída	6 dětí
4. Třída	3 děti
5. Třída	5 dětí

Třídní učitelé:

I. Třída	Mgr. Kurcová Charlotta
1., 2., 5. Ročník
II. Třída	Kadeřábek Jan
3., 4. ročník

Mateřská škola se znovu naplnila po okraj

I do naší mateřské školy v září nastoupilo 17 nových dětí – z toho 5 holčiček a 12 chlapců, a tak je mateřská škola opět zcela naplněna – tj. v obou třídách máme celkem 51 dětí.

V měsíci září přijelo za námi do školky divadélko Petra Kubce s pohádkou „Cestománie“ a v říjnu zase paní Hamajdová se svým hudebním pořadem. Budeme společně pouštět draky, půjdeme zamykat les, budeme si hrát a vyrábět z podzimních plodů a listů. V měsíci listopadu začnou naši starší kamarádi jezdit s kamarády ze školy na plavecký výcvik.

Akcí nás čeká opravdu dost a tak si přejeme, ať se nám vše daří a ať se děti do naší školky těší.

DVOUTRÍDNÍ MATEŘSKÁ ŠKOLA TEPLÝŠOVICE (statistika)

Současný počet dětí v MŠ je 51 dětí ve věku 3-6 let.

Věkové složení dětí a rozdělení do tříd

Borůvková třída – 24 dětí – z toho 7 holčiček a 17 chlapců

rok narození: 2009 – 9 dětí
 2008 – 14 dětí
 2007 – 1 dítě
 2006 – 0 dětí

Meruňková třída – 27 dětí – z toho 11 holčiček a 16 chlapců

rok narození: 2009 – 13 dětí
 2008 – 4 děti
 2007 – 7 dětí
 2006 – 3 děti

Mateřské centrum

Uplynuly první dny nového školního roku a všichni, kteří máme doma školáčky či školkaře, si zvykáme na nový režim. Uvědomujeme si, jak nám doma děti rostou a s čím se musely vypořádat, co nového se musely naučit. Ve vzpomínkách se musím vrátit do doby před dvěma lety, kdy jsme poprvé vyrazili s kamarádkou a dětmi do školy, neboť se otevíralo mateřské centrum, později s oblibou přezdívané „hlídáček“. Nově upravená místnost ve zdejší škole, plná hraček, her, interaktivních pomůcek, potřeb na modelování, psaní, na různé tvůrčí činnosti a v neposlední řadě plná kamarádů, poskytovala azyl a nabízela dětem a maminkám novou zkušenost. Příležitost nechat dítě pohrát si v kolektivu s dětmi a s novými hračkami, nechat ho zvykat na nepřítomnost rodiče, naučit ho poslouchat a nechat se vést od paní učitelky se ukázala jako velmi dobrý krok před nástupem do školky. Nynější zvykání na každodenní docházku nebylo pro našeho potomka žádný stres, ale staronová věc. Výborná zkušenost mě vede i k tomu, abych napsala tento článek. Rozhodně není samozřejmostí každé obce podobné centrum mít nebo uvažovat o jeho založení. Této možnosti hodlám nadále využít i u své dcery a rodičům, které o hlídáčku nevědí nebo třeba váhají, mým vyprávěním k rozhodnutí přijít trochu pomoci. Hlídáček poskytoval útočiště při nepříznivém počasí, nebo sloužil jako neutrální půda při srazu více maminek, které se navzájem znají, ale stal se i místem seznámení se s novými lidmi a poznání školy „zevnitř“. Každé pondělí a středu dopoledne jsem pak později využívala i po stránce opravdu hlídací, kdy paní Ottlová zajistila dětem příjemné dopoledne a při pěkném počasí i vyžití na nově zrekonstruovaném hřišti u školy. Pohled na spokojeného syna, kterého jsem ušetřila čekání na úřadech, u lékaře či nakupování mi stačil na to, abych si uvědomila, jak je společnost dětí pro dítě potřebnou a tou nejlepší a nejdůležitější. Tak zřizovatelé hlídáčku přijměte díky, a již teď se těším, jaké bude zvykání a učení v kolektivu s mou dcerou.

teplýšovická maminka

Železný dědek ozdobený rekordy

Již od roku 1996 vede Teplýšovci trati cyklistického silničního závodu Železný dědek. Cyklisté se na náročnou stokilometrovou trasu vydávají pravidelně ke konci srpna. Závod se vždy těší velké pozornosti obyvatel průjezdových obcí. Vždyť ta obec, která fandí cyklistům nejvíce, získává do držení putovní pohár. Teplýšovice v této soutěži zvítězily potřetí v řadě a proto zde putovní pohár již navždy zůstane!

Nádherně prosluněný den nalákal na start 27. ročníku závodu Železný dědek rekordní počet téměř 300 závodníků, takže fanoušci v průjezdových obcích (Soběhrdy, Kozmice, Teplýšovice, Kochánov, Okrouhlice, Dlouhé Pole, Boušice, Benešov, Vlašimská ul., Bedřč) měli co sledovat. Organizátoři připravili ve všech vesnicích občerstvení za podpory benešovského pivovaru Ferdinand a pekařství Turek.

Závodníci nezůstali fanouškům nic dlužní a v průběhu závodu sváděli nádherné souboje, ať už při vrchařské či spurtéřské prémii nebo přímo na cílové čáře v Soběhrdech nebo v četných únicích, ve kterých obzvláště vynikal nejspěšnější český hendikepovaný cyklista s podkolení amputací, Jiří Ježek. Ale i vozíčkáři byli v proslulé Teplýšovické křižovatce úžasní. Náročné esovité zákruty, které dělají problém i zkušeným cyklistům, projížděli vozíčkáři na speciálních vozítkách s pohonem rukou s velkou bravurou.

Závodníci byli z fandění diváků přímo nadšení. V cíli padaly na adresu atmosféry v obcích samá superlativa. Ale největší „hukot“ přichystaly letos jednoznačně Teplýšovice. Potřetí v řadě. Závodníci tak v hlasování vyslovili uznání všem obyvatelům Teplýšovic, kteří přišli v neděli fandit. A že to bylo fandění se vši parádou. Přišel dokonce i Didi Senft – maskot v čertovském převleku, který nechybí na žádných velkých závodech typu Tour de France.

27. ročník závodu Železný dědek se tak díky nezaměnitelné divácké kulise opět dostal do popředí obliby cyklistických závodů v naší republice.

Závod pořádá s podporou obce Soběhrdy a Čerčany cyklistický klub ČESYK a Rorace Team, který v Čerčanech organizuje také velmi oblíbený seriál pěti cyklistických závodů pro děti do 15 let, Čerčany Baby Bikers.

Ohlasy na závod přímo od závodníků

Venca

Super závod, moc děkujeme. Hlavně ta atmosféra okolo je neuvěřitelná...

Vítas

Za náš tým BMC Vám velice děkuji za perfektně připravený závod, krásně prožitý den a dobré pivo, díky za super cyklistiku a tu atmosféru, Jirka Ježek s Bouškou, olympionici, to je špička doprovázená našim mistrem světa masters Vajdou Jelínkem. Děkujeme!

Gabča

Děkuji všem pořadatelům za SUPER závod!!! Atmosféra závodu byla opravdu super!!! Jela jsem letos poprvé a příští rok se na start postavím určitě znova.

Honza Novák

Nejde napsat nic jiného než veliká poklona a uznání všem pořadatelům a organizátorům. Atmosféra okolo trati se jen tak nevidí - báječná. Byl jsem zde poprvé a těším se na příští rok.

Martin

Vynikající závod, byl to můj první silniční závod a jsem rád, že jsem si vybral "dědka" tak za rok ahoj.

Petr Zikmund

Opět bez debaty jeden z nejlepších závodů sezóny - zabezpečení, atmosféra, trať, konkurence, počasí - všechno na jedničku. Díky a za rok zase...

Mirek

Super závod, ostatně jako každý rok. Uvidíme se za rok! Díky.

Václav Jelínek - vítěz 27. ročníku v novém traťovém rekordu 2:31:04.76

Přijměte gratulaci a poděkování za skvěle uspořádaný další ročník Železného dědka. Jako vždy naprosto perfektní a to absolutně všechno od organizace až po samotný závod. Super trať, atmosféra, výborný speakr, diváci, pořadatelé, krásné slečny i vše kolem. Prostě jedním slovem zážitek, jak pro samotné závodníky, tak pro diváky. Jeden z nejhezčích závodů, jaké jsem kdy jel. Všem doporučuji tento závod absolvovat, je to nezapomenutelné. Můžu říct, že si atmosférou v ničem nezádá s velkými závody v zahraničí. Jinak ještě jednou děkuji za úžasný zážitek v krásném prostředí a za nádherného počasí. Přeji mnoho úspěchů při přípravě dalšího ročníku, u kterého se těším na viděnou.

Foto: Peter Krejzl

Léto v Čeňovicích

Léto v Čeňovicích

Začátek léta jsme v Čeňovicích přivítali tradičním Dnem dětí, který proběhl 16. 6. odpoledne na sportovním hřišti. Jako každý rok se na jeho přípravě podílela zejména rodina Benáková, tentokrát za vydatného přispění Martina Jirounka. Bylo horko, takže nejvyhledávanějšími se staly vodní disciplíny. Děti si užily i ve skákacím hradu a na trampolíně. Na závěr byla připravena tradiční šipkovaná po vesnici s hledáním pokladu. Další akcí byl 21. 7. táborák, od kterého nás bohužel brzy vyhnal déšť. Chtěli jsme si jej zopakovat 15. 8., ale počasí bylo ten den spíše na koupání. Zdařilou věcí byla 25. 8. sněhová bitva. Na tomto místě se sluší poděkovat panu Josefu Křečkovi, který neváhal udělat radost čeňovským dětem a nezištně pro ně přivezl bílé překvapení. Takže zatímco se v Bedřči cpali pečenou husičkou, u nás na hřišti jsme se koulovali a když došel sníh, použili jsme ještě balónky plněné vodou. Naštěstí bylo opět teplo, takže jsme všichni brzy uschli a tyto radovánky se snad obešly bez nachlazení.

Myslím, že jsme si to letos docela užili.

Markéta Provazníková

Vážení občané Čeňovic a okolních obcí,

dovolte, abych Vám touto cestou sdělil své dojmy z právě končícího léta. Dojmy z pohledu rodiče dětí, které zde tráví prázdninový a volný čas během roku.

Zdejší početná skupina školních i předškolních dětí měla možnost během tohoto léta účastnit se v Čeňovicích několika akcí. Akcí předem plánovaných, ale i spontánních určených, výhradně těmto dětem k jejich potěšení a radosti.

Děti byly upřímně vděčné za každý nápad, hru, soutěž či dokonce sladkou odměnu. Bavily se mnohdy nejen děti, ale i jejich rodiče či prarodiče. Dětské ohlasy bezprostředně po akcích byly velmi potěšující. Můžu tedy jen konstatovat, že se nám podařilo zpříjemnit dětem toto léto a prázdniny. Podařilo se nám všem v dnešní hektické době věnovat našim dětem častěji společně náš čas a to je tak trochu smysl života :-). Závěrem také velké poděkování všem, kteří se jakkoliv podíleli svou pomocí, nápadem, organizací, darem či jinak na akcích.

Přeji dětičkám úspěšný vstup do nového školního roku, hodné rodiče :-)
a slibuji (věřím, že ne jen za sebe), že příští léto se mají opět na co těšit.

Martin Jirounek

Rozloučení s prázdninami

V pátek 7. září jsme pro děti uspořádali sportovní odpoledne, to abychom všichni zavzpomínali na letní prázdniny a zároveň si tak zpříjemnili začátek školního roku. Zúčastnit se mohli všichni, malí, větší a velcí, maminky a tatínkové, babičky a dědečkové.

Dokonce i počasí nám tentokrát přálo, a tak jsme mohli prožít zábavné odpoledne plné her a disciplín na místním fotbalovém hřišti.

Soutěžící jsme rozdělili podle věku do dvou skupin a sportovní klání mohlo začít. Ti nejmenší si vyzkoušeli, jak jsou šikovní například při házení míčků do koše, při shazování kuželek velkým kopačkem či při hledání míčků určité barvy. Zaskákali si na trampolíně nebo prostě jen tak dováděli se svými kamarády a maminkami.

Pro skupinu starších dětí a odvážných dospělých jsme připravili několik všestranných her. Soutěžící vytvořili pět týmů a ty si pak vzájemně

mezi sebou poměřovaly svou rychlost, obratnost, zdatnost, ale také fantazii a hlavně týmovou spolupráci. Zpočátku panovala na závodisti jistá nervozita, ta se však ihned po zahájení vytratila a všichni se pustili naplno do soupeření.

Soutěžící všem ukázali, jak dovedou skákat v pytlí, že mají silné ruce a tudíž „trakaře“ jim nedělají žádný problém, že zvládnou co nejrychleji obláci mimino a přitom nezapomenou ani na plenu či bryndák (jen ty o pár čísel větší holiny je trochu brzdily), a že chodit s kuželkou mezi kolena a bez pomoci rukou ji předat opět mezi kole- na spoluhráči není tak jednoduché, jak se na první pohled zdá.

Svého týmového ducha a zapálení do hry nám všem soutěžící předvedli především při soutěži, jejímž cílem bylo vytvořit ze svršků, jež měli na sobě, co nejdelšího hada. Teda to byste koukali, co vše byli někteří ochotni pro vítězství sundat ☺.

Do poslední hry těch větších jsme zapojili i ty nejmenší. Všichni dostali brčko a tím brčkem museli

nasát malé barevné papírky rozházené

v trávě a takto (stále přisáté k brčku) je dopravit do kyblíku.

Věřte, papírků bylo hodně a rozhodně to nebylo tak jednoduché.

Ale všichni byli moc šikovní a papírky vysbírali úplně všechny.

Při všech těch sportovních aktivitách nám všem pěkně vyhládlo, tak jsme se

po ukončení přesunuli k ohništi a opekli si buřtí- ka.

Díky šikovnému kytaristovi a zpěvákovi v jedné osobě jsme si u táboráku zazpívali mnoho trampeských písniček a společně tak strávili krásný zářijový večer. A jak všichni víme, děti jsou prostě neúnavné, a tak místo rozloučení a popřání si dobré noci plnily ještě bobříka odvahy. Podle úsměvů na jejich tvářích jsme usoudili, že se jim akce líbila, a to je pro nás ta největší odměna.

Velké poděkování patří rodičům, kteří se nezalekli a soutěžili s námi, zástupcům Sokola za poskytnutí prostor, panu učiteli za hudební doprovod a všem dětem, které si s námi tak rády hrají. Těšíme se na vás v říjnu na „Podzimním dobrodružství“. *Teplýšovický babinec ☺*

Toleranční patent a Kochánov

Možná se vám zdá spojení těchto dvou pojmů nemožné, existuje však historická spojnice mezi jedním z nejvýznamnějších počínů císaře Josefa II. a životem našich předků v Kochánově. Než se však na ni podíváme trochu blíže, zkusíme si trochu zopakovat zasunuté školní znalosti...

Císař Josef II. vládl v letech 1780 – 1790 a za tuto dobu stačil prý vydat neuvěřitelné množství 6000 dekretů, výnosů a nařízení. Většina z nich směřovala k větší svobodě, demokratizaci veřejného života a k uvolnění obchodního a podnikatelského prostředí a nastartovala tak průmyslovou revoluci v celém mocnářství, která byla potřebná pro dohnání ujetého vlaku, ve kterém jel již delší dobu vyspělejší zbytek Evropy.

Josef byl velmi bystrý pozorovatel života běžných lidí a velmi dobře znal jejich všední život.

Již za života své matky, císařovny Marie Terezie, poznal, že běžný sedlák pracuje na svém poli čtyřikrát až pětkrát produktivněji, než na poli vrchnostenském při nucené bezplatné robotě. Dokázal si spočítat, jak velká nevyužitá energie a ekonomický potenciál by se dal využít při zrušení roboty a uvolnění pracovních sil do oblastí zemědělství. Na svých cestách po Evropě také poznal, že v mnoha sousedních státech se čile obchoduje a rozvíjí se průmyslová výroba a navíc se podporuje přistěhovalectví a vznik nových ekonomických příležitostí bez ohledu na to, jaké mají jejich nositelé náboženství. Situace v českých zemích byla diametrálně odlišná. Na cizí kapitál se pohlíželo s nedůvěrou, cizí podnikatelé nemohli, až na výjimky, přicházet volně do země. Vše se stále posuzovalo optikou vestfálského míru, který na konci třicetileté války rozdělil Evro-

pu i z náboženské stránky. Po více jak sto letech byl však tento stav dále neudržitelný.

Josef naléhal na svou matku, aby začala uvolňovat poměry, ta však neměla tolik odvahy a mnohé věci dělala polovičatě. V roce 1777 došlo na Valašsku k náboženským nepokojům takových rozměrů, že muselo být povoláno vojsko. Přes 60 obcí se vzbouřilo a přihlásilo se k protestantství. Například ve Vsetíně z 1100 obyvatel zůstalo věrno katolictví pouhých 150. Vzpouza byla sice krvavě potlačena, ale odbojní Valaši donutili císařovnu k tzv. „tiché toleranci“, znamenající souhlas s rodinnými soukromými pobožnostmi. Josefa přiváděla matčina polovičatost nejen k neustálým zuřivým výměnám názorů mezi nimi, ale také k předsevzetí, že on nechce udržovat jednotu víry a zaostalost monarchie uměle na bodácích. *(pokračování na str. 11)*

Toleranční patent a Kochánov

Není proto divu, že když na sklonku roku 1780 Marie Terezie zemřela, nový císař Josef II. přišel s onou již popisovanou legislativní smrtí. Hned v roce 1781 vydal tři zásadní patenty, které znamenaly politické tání – o zrušení nevolnictví, o zrušení cenzury a patent toleranční.

Tyto tři patenty znamenaly, mimo jiné, nemalé zděšení pro mnoho úředníků a představitelů šlechty a vrchnosti. Proto asi nepřekvapí, že používání patentů v praxi bylo na mnoha místech více, či méně pozdržováno a sabotováno, jak jen to bylo možné. Přes tyto snahy se však nový směr v řízení věcí veřejných nedal již zastavit.

Názorným dokladem, jak probíhalo prosazování tolerančního patentu na veřejnosti, jsou doslovné zápisy z jednání komise na panství Konopiště z března a dubna 1782. Ke zřízení evangelického sboru bylo totiž podle patentu zapotřebí, aby se přihlásilo minimálně 100 rodin z nejbližšího okolí. Jednotliví členové rodin byli postupně předvoláváni před komisí, kde dostávali všichni stejné otázky a jejich odpovědi byly pečlivě zapsány. Členové komise vyvíjeli nátlak na všechny předstoupivší, aby odvolali svou herezi a navrátili se do lůna jediné pravé církve. U malého procenta se jim to podařilo, většina z předvolaných však svou víru obhájila. Stálo je to jistě nemalou dávkou odvahy. Většina rodin, které se přihlásily, byla z Benešova a jeho okolí – hlavně Soběhrdy, Bedřč, Petroupim, dále z oblasti mezi Čerčany a Týncem nad Sázavou. Přihlásily se však i jednotlivé rodiny či osoby z jiných vesnic, jako například z Kochánova, a na ty se nyní více zaměříme.

Komise konopištského panství byla složená z těchto členů: direktor konopištské kanceláře Schaller, bělický farář Caspar Barbieri, neveklovský farář Matěj Rozkoš a dva písaři. Komise začala své jednání ve čtvrtek 1. března 1782 a skončila 22. dubna 1782.

18. dubna 1782 byl předvolán kochánovský rychtář Václav Berek s rodinou, sedlák z č. p. 1 a také Jakub Hašek, podruh z č. p. 6. Niž jsou uvedeny otázky, které kladla komise (na všechny otázky přítomní někdy neodpovídali, vše vyplývalo z jejich předchozích odpovědí). Číslo odpovědi se shodují s čísly jednotlivých otázek, kurzívou jsou uvedeny

poznámky písaře. Celý text je uveřejněn v dobovém podání, v tehdy běžné řeči.

Otázky, které kladla komise přihlášeným:

1. Jak se jmenujete, odkad ste, ste-li ženatej, neb neženatej, kam podanej?
2. Do jakého náboženství ste se dal zapsat?
3. Kdo vám o tom náboženství co řekl?
4. Zдали již před tím tomu náboženství nebyl oddaný?
5. Jaký ste měl důkladný příčiny, že ste se dal k tomu přivécti, abyste tu víru přijal?
6. Měli ste některé pochybnosti o víře starožitní křesťanské katolické?
7. Když je vám líto, že ste se nechal svěcti, a uznáváte, že náboženství helvetské jest blut, odříkáte-li se ho a chcete-li zase do klínu církve svaté se upřímně navrátiti a ve víře katolické až do smrti setrvatí?
8. Jak říkají vaší manželce?
9. Zдалиš i ona ráda se chce samo spasitelné víře křesťanské katolické navrátiti?
10. Kolik máte dětich? Jak staré jsou? Chcete-li takové ve víře křesťanské katolické cvičiti, vždy tomu věcti, aby ony dle příkladu vašeho ve víře katolické do smrti setrvaly?

Odpovědi rodiny Barkovy a Jakuba Haška z Kochánova

1. Václav Berek, 54 leth, rychtář z Kochánova, sedlák č. p. 1
2. Sem obnovený křesťan podle confesi helvetského, trvám v tom od maličkosti, co sem rozum pobral, od mého děda k tomu veden a cvičen byl.
6. To mně nejvíce mrzí, že sme nemněli čísti Písma svatý, že při kat. náboženství jest mnoho modlo služebnosti, všelijaký pejchy, růženec nejni nikde Písmně svatým jmenované, že se podle Pána Ježíše nařízení nepřijímá pod lámáním chleba a kalicha Páně pití, o očištění nikde nic nečtu, ale věřím, že každá krůpěje krve Krista nás očišťuje, že se učejí 7 svátostí a nejsou nežli dvě, svátosti oltářní pod způsobou chleba Kristus živý přítomný nejni, ale toliko pod tím chlebem ukazuje se památka a neb znamení těla Kristového, které na kříži oci nebeskému za nás obětované bylo, o přimluvě svatých nic nedržím, papež, jak sem četl a slyšel, má bejt náměstek anticrista, o odpustkách nic nedržím, neb mně Pán Bůh když jej vzývám odpustim(!). Juž nevím nic.
10. Mám 8 dětí, Pavel 22 leth starý, Martin 18, Mariana 16, Václav 13, Anna 11,

Franc 9, Tomáš 6, Kateřina 1. Co se cvičení teje, račte vědět, že jak kvočna de, kuřata dou za ní.

(Po vyvrácení těchto bludů a po vysvětlení pravdy katolické víry zůstal v sektě nepohnut, ze všech nejvíce zatvrzelý.)

1. Mariana, manželka Václava Barka

2. Helvetského jako manžel, trvám v tom přes 23 leth, co sem s manželem.
6. Že je v katol. víře velká pejcha a nepravost, že se nepodává pod obojím, totiž lámáním chleba a kalicha Páně pití, očištění (!) nejni žádnej, dvě toliko jsou svátosti, svátosti oltářní, nejni živé tělo Kristové, ale toliko jeho památka a znamení.
7. Nechci, já se od muže nebudu vodracet... *(V ostatním odpověděla jako manžel a žádným způsobem nechtěla odstoupit od jeho sekty.)*
- (Jejich děti.)* 7. Nechceme, zůstaneme jako otec... *(Děti jmenovaných rodičů jednotlivě – vyjímaje dceru Marii Annu, která tu nemohla být pro nemoc – námi vyslechnuty a na pochybnosti o katolické pravdě dotazovány, odpověděly jako rodiče, lpi neústupně na jejich sektě.)¹*

1. Jakub Hašek, 51 leth, podruh z Kochánova, č. p. 6

2. Helvetského, trvám v tom, co sem k rozumu přišel.
 6. Že se neposluhuje podle večere pod obojím lámáním chleba a kalicha Páně pití, že se katol. víře nedovoluje zákon Páně čísti, že se člověk nutí, aby věřil necht stojí Písmě svatým psáno nebo ne, o očištění nic nečtu, nejni více než dvě svátosti, o odpustkách nic nedržím, svátosti oltářní jest toliko chléb a když se přijímá, přijímám skrze víru tělo Krista Pána, o mši svatý nic nedržím, vzývati svaté věc neplatná jest, neb oni nás neslyšejí, obrazům svatých klaněti se nemáme, nevím víc. *(Přes vyvrácení bludů a vysvětlení pravdy katolické víry zůstal zatvrzelý v sektě, kterážto sekta se rozumí ne helvetská, ale aušpurská – augustana.)*
 8. Manželka nepřišla pro velikou nemožnost, jmenuje se Rozálie, jest toho náboženství, co sem já.
 10. Mám 3, Václav 7 leth starý, Franc 3, Mariana 1. Budu je tak cvičit, jak sem já.
- Václav Berek byl kromě tohoto předvolání ještě vyšetřován z podezření, že vyzýval další k zapsání a tupil katolickou víru. Nic z toho mu dokázáno *(pokračování na str. 12)*

Toleranční patent a Kochánov

však nebylo a výroky, které řekl před komisí, též nebyly shledány trestnými, i když šlo o velmi tvrdá a nebojácná vyjádření. Obdivuhodné je též to, jak dokázali všichni přítomní poměrně jednoduchým způsobem vysvětlit dost složité teologické poučky okolo svatě večere Páně. Právě v tomto bodě se totiž katolické a reformované pojetí rozchází.

Činnost konopištské komise měla dohru na vyšších místech. Zpráva o její činnosti byla odeslána Berounskému krajskému úřadu koncem dubna 1782. Berounský hejtman neměl pro postup komise pochopení, zvláště mu vadila účast neveklovského faráře Rozkoše, který nebyl krajským úřadem vůbec povolán. Vybrán byl pouze bělický farář Barbieri pro svou skromnost a mírnost. Hejtman poukazoval právě na málo „poučné a skromné“ chování duchovních komisařů, dále na velmi příkré poznámky písařů a postoupil celou záležitost nadřízenému orgánu – guberniu. To však dále nereagovalo a tak celá záležitost vyšuměla do prázdna.

Místní nekatolíci žádali následně o přidělení některého z prázdných kostelů, jako nejvhodnější se jevil kostel v Kozmicích, který byl do pobělohorské doby protestantský. Protože se však v něm občas sloužily v pobělohorské době mše, nebylo jim vyhověno a tak museli sami ze svých prostředků začít stavět zatím pouze modlitebnu v Soběhrdech. Václav Barek byl jedním z neaktivnějších a dlouholetých členů nově vznikajícího sboru... pg

¹ Komise zřejmě nevyšlechla dvě, nebo tři nejmladší děti sedláka Václava Baroka.

Použitá literatura:

TYWONIAK, JIŘÍ: *Počátky tolerančního sboru v Soběhrdech, UK v Praze & Kalich, Praha, 1985*

MELMUKOVÁ, EVA: *Patent zvaný toleranční, Mladá fronta, Praha, 1999*

HORA – HOŘEJŠ, PETR: *Toulky českou minulostí, V. díl, Baronet & Via Facti, Praha, 1996*

CHOPOS oslovuje budoucí partnery projektu „Rozhledna Špulka s naučnou stezkou“

Vážení občané mikroregionu CHOPOS a z území Posázaví. Nabízíme vám jedinečnou příležitost podílet se na výstavbě regionálně zajímavého místa a stát se tak navždy partnery projektu. Pro realizaci projektu byla vybrána jedinečná lokalita, která svou polohou splňuje minimálně dva základní požadavky.

Jde o kopec Březák u Lbosína, nejvyšší kopec uprostřed mikroregionu. Jeho poloha je výhodná i z hlediska budoucí turistiky. Návštěvníci významných památek, Český Šternberk, Jemniště a Konopiště, si jistě nenechají ujít výhled do okolní krajiny. Již dříve jsem napsal, že hodláme do projektu zapojit každého, kdo má zájem zúčastnit se výjimečné akce. Každý, kdo se bude podílet na výstavbě rozhledny, se stane součástí netradičního místa. Tedy jeho jméno bude navždy spojováno s rozhlednou „Špulka“. Máme připraveny 3 varianty, které vám nyní představím.

1. varianta

Partner projektu přislíbí (se zaváže), že se bude podílet na výstavbě rozhledny částkou 1 300 Kč. Na oplátku mu pak bude zhotovena plastová destička potažená kovem o velikosti 100 x 70 mm s jeho jménem a adresou, kterou umístíme na čestné místo pod rozhlednou. Pro představu „Jan Novák z Horní Dolní, nebo rodina Nováková z Horní Dolní.“ Záleží na vás, co si vyberete. Věříme, že tak vznikne dlouhý seznam lidí žijících v regionu. Dále zde bude uvedeno „podpořil projekt Rozhledna Špulka s naučnou stezkou“.

2. varianta

Partner projektu přislíbí (se zaváže), že se bude podílet na výstavbě rozhledny částkou 16 000 Kč. Na oplátku mu pak bude zhotovena plastová destička potažená kovem o velikosti 300 x 210 mm s jeho jménem a adresou (případně logem), kterou umístíme po obvodu dřívku rozhledny. Jde o dobře viditelné místo. Prakticky každý, kdo bude stoupat po schodišti na vrchol rozhledny, spatří vaše jméno, název firmy, případně logo s textem „podpořil projekt Rozhledna Špulka s naučnou stezkou“.

3. varianta

Ve třetí variantě vám nabízíme kombinaci druhé varianty s ještě dalším umístěním vašeho jména, které bude nejvíce odolávat zubu času. Nabízíme vám vytesání vašeho jména, názvu či loga přímo do kamene umístěného po obvodu kamenné mapy či podél stezky. Obvykle se člověk dočká vytesání do kamene až po smrti a na nepřilíš veselém místě. Tento záznam zde bude po staletí nesmazatelnou stopou o lidech podílejících se na nadčasovém projektu. Partner projektu přislíbí (se zaváže), že se bude podílet na výstavbě rozhledny částkou 45 000 Kč.

Další varianty (třeba i nefinanční) jsou po oboustranné dohodě možné. Od září navštívíme území regionu s knihou, kterou jsem s nadsázkou nazval „Kniha úpisů – Rozhledna Špulka s naučnou stezkou“ do níž vás požádám (tedy pokud se budete chtít zapojit), abyste se upsali, že se hodláte podílet na regionálně zajímavém a do budoucna výjimečném projektu. Tato kniha bude jistou relikvií na pevnou spojenou s projektem. Neváhejte tedy a kontaktujte mě na níže uvedeném odkazu. Účast na projektu nemusí být nekonečná. Zejména u druhé a třetí varianty může dojít k omezení počtu partnerů. Na webových stránkách www.chopos.cz je umístěn pravidelně aktualizovaný seznam všech, co se připojili. K dnešnímu dni máme přislíbeno už více jak 100 000 Kč. Je zde i vizualizace rozhledny, kterou si nenechte ujít, z níž pochopíte, že jde skutečně o zajímavou stavbu. Do projektu se již zapojily děti z místních škol. V Chotýšanech připravují sběr papíru a výtěžek dají na rozhlednu. Podobně k projektu přistupují v Postupicích a Teplýšovicích. Co je důležité, že zmíněné školy se aktivně zapojí i do tvorby naučné stezky. Věřím, že se přidají i školy v Divišově a Petroupimi.

Dodavatelem stavby bude firma Chládek a Tintěra, Pardubice a.s, která podala nejlepší nabídku. Obce mikroregionu CHOPOS jsou připraveny financovat stavbu částkou 2 000 000 Kč, o 1 800 000 Kč bude požádáno dotační metodou LEADER, zbytek do 7 000 000 Kč je na nás. Už se o stavbu zajímají i mobilní operátoři a poskytovatelé internetu. Tak uvidíme, kolik prostředků se podaří zajistit.

Miroslav Kratochvíl, e-mail: kratochvil@posazavi.com, tel: 777193556